

В умовах сутінків або темного часу доби, яке взимку настає дуже рано, водій здатний сприймати тільки 5% інформації від тієї, яку бачить днем. Супроводжують цього зазвичай несприятливі погодні умови – дощ, сльоту, туман, в зимовий час – ожеледь, і відсутність будь-якого захисту у пішоходів у вигляді світлоповертаючих елементів на верхньому одязі.

Відповідно до п. 4.4. Правил дорожнього руху у темну пору доби та в умовах недостатньої видимості пішоходи, які рухаються проїзною частиною чи узбіччям, повинні використовувати світлоповертальні елементи (стрічку, наклейку, жилет тощо) або бути в одязі, який має світлоповертальні елементи, для своєчасного їх виявлення іншими учасниками дорожнього руху.

З огляду на той факт, що значна частина пішоходів гине або отримує травми в результаті ДТП, що відбуваються у темну пору доби, ефективними рішеннями, які сприяють значному зменшенню як числа загиблих, так і числа поранених пішоходів, можуть стати заходи щодо популяризації використання світлоповертальних елементів. Перший ефективний крок для зниження рівня аварійності в темний час доби – це використання світловідбивачів пішоходами. Також для зменшення аварійності в темну пору доби варто впроваджувати заходи, що забезпечують видимість дорожньої ситуації для кращого зорового сприйняття її учасниками дорожнього руху (застосування дорожніх знаків зі світлоповертальною поверхнею, розмітки тощо).

ГЛОБАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОСТІ

Володіна К.О.

Науковий керівник – Іващенко М.Ю., канд. техн. наук, ст. викладач

Основною загальною тенденцією ХХІ століття є інтеграція усіх життєвих процесів на нашій планеті. Усуваються традиційні національні бар'єри між внутрішнім життям країн і регіонів, відбуваються інтеграційні зрушення і зміни на міжнародній арені, в політиці, обороні, економіці, культурі, науці. Міграція населення, стан довкілля – все це на сьогодні майже не залежить від суто національних рішень, бо це вже об'єктивний процес розвитку. Відповідно до цього на сьогодні інтереси людства фокусуються не на окремих регіональних проблемах, а на глобальних.

Глобальні проблеми сучасності – це сукупність соціально-природних проблем, що мають планетарний характер, зачіпають інтереси всіх народів, від вирішення яких залежить економічний і соціальний прогрес людства і збереження цивілізації.

Розрізняють три групи глобальних проблем:

– *екологічні проблеми*: ліквідація енергосировинних і продовольчих труднощів, раціоналізація природокористування й покращення якісних характеристик, освоєння космічного простору та ін. При цьому найбільшими проблемами є руйнування озонового шару в атмосфері, забруднення Світового океану, трансграничне перенесення відходів і тому подібне, вирішення яких можливе лише за участю всіх країн світу;

– *економічні проблеми*: запобігання світовій ядерній катастрофі, припинення гонки озброєнь, подолання розривів у рівнях економічного зростання між розвиненими країнами та країнами, що розвиваються, та ін.;

– *соціальні проблеми*: використання досягнень науки і техніки, вдосконалення системи охорони здоров'я й освіти, соціальний і духовний розвиток особистості та ін.

Слід зазначити, що група екологічних проблем на сьогодні є найбільш об'ємною і складною для вирішення, оскільки рівень забруднення навколишнього середовища, використання корисних копалин, застосування хімічно агресивних і отруючих речовин та інші дії людства давно поставили на межу виживання не лише природне середовище, а й саму людину.

Існуюча система глобальних проблем – свідоцтво нового етапу світового розвитку, переходу до нового стану світової цивілізації. При цьому потрібно мати на увазі, що система глобальних проблем нестабільна і є надзвичайно динамічною. В даному випадку йдеться про включення в систему глобальних проблем усе нових.

До таких нових глобальних проблем, які гостро проявили себе останніми роками, відносять:

– *демографічні проблеми*: необхідність раціонального регулювання демографічного зростання населення (оскільки гостро стоїть проблема перенаселення), міграції населення та ін. Демографічні проблеми суттєво впливають на вирішення питань забезпечення населення житлом, медичним обслуговуванням, освітою та ін.;

– *соціоприродні проблеми*: застосування генетично модифікованих організмів (ГМО) з метою вирішення проблеми забезпечення постійно зростаючого населення їжею. Ця проблема є дуже неоднозначною, оскільки зараз неможливо точно визначити, наскільки негативно застосування ГМО може позначитися на здоров'ї населення і стані навколишнього середовища.

На сьогоднішній день глобальною проблемою стала пандемія COVID-19, яка викликала найсильніший епідеміологічний шок і заста-

ла зненацька всі без винятку країни світу. Криза виявила невідповідність міжнародної спільноти до подібного роду випробування на рівні держав і місцевих урядів. Пандемія викликала безпрецедентні наслідки в політичній і соціально-економічній сферах в усіх державах.

Як відомо, Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ) розробила рекомендації для населення щодо коронавірусної інфекції. На офіційному сайті ВООЗ будь-яка людина може ознайомитися з рекомендаціями, задати питання, отримати підтримку, отримати останню інформацію стосовно нових штамів інфекції.

Коронавіруси є великим сімейством вірусів, здатних викликати хвороби від звичайної застуди до важкого гострого респіраторного синдрому (ТОРС). Щоб мінімізувати ризики зараження, кожній людині необхідно ретельно ознайомитися з усією достовірно відомою інформацією про захворювання та дотримуватися рекомендацій ВООЗ.

Існуючі на сьогодні глобальні проблеми людства можливо вирішити лише за умов докладання до цих проблем спільних зусиль усіх країн світу.

АНАЛІЗ ВИМОГ ДО РІВНЯ БЕЗПЕКИ ЗАСОБІВ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ПРАЦІВНИКІВ

Бадьор А.О., Грушевський Д.С.

Науковий керівник – Малишева В.В., канд. техн. наук, доцент

Засіб індивідуального захисту – спорядження, що призначається для носіння користувачем та(або) забезпечення його захисту від однієї або кількох видів небезпеки для життя чи здоров'я.

До засобів захисту також належать поєднання кількох видів пристосування чи спорядження, що призначаються для забезпечення захисту користувача від одного чи кількох видів потенціального ризику, захисне пристосування чи спорядження, що призначається для носіння користувачем або забезпечення його захисту, яке є частиною або використовується разом з іншим обладнанням, замінні компоненти засобів захисту, що необхідні для їх нормального функціонування та використовуються тільки для таких засобів.

Засіб захисту повинен забезпечувати належний ступінь захисту від небезпеки і мати таку конструкцію, що у передбачуваних умовах експлуатації забезпечує максимально можливий рівень захисту користувача засобу, який може без ускладнень провадити пов'язану з ризиком діяльність.

Оптимальним рівнем захисту, що враховується у процесі розроблення конструкції засобу захисту, є рівень, при якому ефективність